

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่มูลนิธิฯ Dhamma Study Group (DSG)
๑๒ มกราคม ๒๕๕๖

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ มูลนิธิ Dhamma Study Group (DSG) ๑๒ มกราคม ๒๕๕๖

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

เมื่อวันเสาร์ที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖ กลุ่มสนทนาธรรมชาวต่างชาติ (Dhamma Study Group) ที่เดินทางมาจากหลายประเทศ เช่น เวียดนาม ไปแลนด์ แคนาดา ฮองกง ออสเตรเลีย อังกฤษ และสหรัฐอเมริกา เป็นต้น เพื่อสนทนาธรรม ร่วมกับท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ตลอดเดือนมกราคมนี้ ได้เดินทางกลับจากการสนทนาธรรมกับท่านอาจารย์ที่หัวหินระหว่างวันที่ ๕-๑๑ มกราคม เพื่อสนทนาธรรม ต่อที่มูลนิธิศึกษาและเผยแผ่พระพุทธศาสนา

เป็นภาพที่แสดงถึงความร่าเริงใน
ธรรมที่น่าประทับใจ และน่าอนุโมทนายิ่ง
แก่สหายธรรมที่ได้พบเห็นภาพแห่งมิตร
ไมตรีอันดี ของผู้ที่ได้พบกับพระธรรมซึ่ง
แสดงให้เห็นถึงความจริงของสิ่งที่มีจริงๆ
ที่กำลังปรากฏในขณะนี้ได้ถูกต้องตามที่
พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง
หากมีโอกาสได้สนทนากันจะทราบว่า กว่า
ที่ทุกๆ ท่านจะได้พบและได้ฟังเสียงของ
พระธรรมที่ถูกต้องที่ท่านอาจารย์ได้นำมา
แสดงนี้ ท่านก็ผ่านการแสวงหาในหนทาง

อื่นๆ มากมาย ที่ท่านอาจารย์เคยกล่าวกับข้าพเจ้าว่า "แสวงหาปัญญา" ด้วยเป็น
เพราะบุญที่บุคคลได้สั่งสมไว้แต่ปางก่อนโดยแท้ จึงได้แสวงหาจนพบ

"...การเข้าไปนั่งใกล้บัณฑิต สำหรับผู้ที่มีความเข้าใจย่อมไม่ไร้ประโยชน์อย่างแน่นอน เพราะจะเป็นไปเพื่อความเจริญขึ้นของปัญญา จากการฟัง การศึกษาแต่ละครั้ง ความเข้าใจย่อมจะเจริญขึ้นไปตามลำดับ (ไม่ใช่เพียงแค่วันนี้ ปีนี้ ชาตินี้เท่านั้น แต่ต้องสะสมความเข้าใจต่อไปอีกเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน) และที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ชีวิตเป็นสิ่งที่ไม่แน่นอน ความตายเป็นสิ่งที่แน่นอนสำหรับทุกชีวิต แต่ละบุคคลไม่สามารถที่จะล่วงรู้ได้ว่าโอกาสในการที่จะได้เจริญกุศล โอกาสที่จะได้เข้าใจธรรมในชาตินี้จะเหลืออยู่อีกเท่าใด ในแต่ละวันจึงควรที่จะเป็นโอกาสของการเจริญกุศล อบรมเจริญปัญญา สะสมความเข้าใจถูก เห็นถูก ไปตามลำดับ..."

(คัดจาก กระดานธรรมทัศนะ)

"...การได้เกิดมาเป็นมนุษย์ เป็นของยาก การได้ฟังพระสัทธรรม ก็เป็นของยาก ขณะนี้ แต่ละบุคคล ได้ความเป็นมนุษย์แล้ว และเพราะได้สะสมเหตุที่ดีมา จึงมีโอกาสนี้ ให้ได้ฟัง ได้ศึกษาพระธรรม ได้เข้าใจพระธรรมตามกำลังปัญญาของตนเอง ดังนั้น จึงควรที่จะพิจารณาอยู่เสมอว่า เมื่อได้ความเป็นมนุษย์แล้ว พระธรรมก็ยังมีผู้แสดงเพื่อให้เข้าใจสภาพธรรมตามความเป็นจริงอยู่ ก็ไม่ควรที่จะประมาท ฟังเป็นผู้ตั้งตนไว้ชอบ ในการฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรม จุดประสงค์ก็เพื่อเข้าใจสภาพธรรมตามความเป็นจริง เพื่อขัดเกลากิเลสซึ่งมีมากในชีวิตประจำวัน ไม่ใช่ศึกษาเพื่ออย่างอื่น ไม่ใช่ศึกษาเพื่อเพิ่มกิเลส เพิ่มมานะให้กับตนเอง..."

(คัดจาก กระดานธรรมทัศนะ)

"...การอบรมเจริญสติปัฏฐาน ต้องเริ่มจากการเข้าใจในสิ่งที่กำลังปรากฏในขณะนี้ ให้ถูกต้องจริงๆ ทั้ง ๖ ทวาร เช่น เห็น ขณะนี้มีแต่เพียงเห็นซึ่งเป็นนามธรรม และสิ่งที่ถูกเห็นซึ่งเป็นรูปธรรม ไม่มีตัวเราหรือตัวตนที่ไปเห็น หรือตัวตนที่ไประลึกรู้ลักษณะสภาพธรรมทางทวารต่างๆ ไม่มีตัวเรา ที่จะไปเจริญสติปัฏฐานได้ นอกจากการฟัง การศึกษา และการพิจารณาไตร่ตรองให้ละเอียดในสิ่งที่กำลังปรากฏขณะนี้ให้เข้าใจจนเป็นสัญญาที่มั่นคง จนสติสามารถระลึกรู้ลักษณะของสภาพธรรมที่กำลังปรากฏอยู่ถูกต้องตรงตามความเป็นจริงตามปกติในชีวิตประจำวัน..."

(คัดจาก กระดานธรรมทัศนะ)

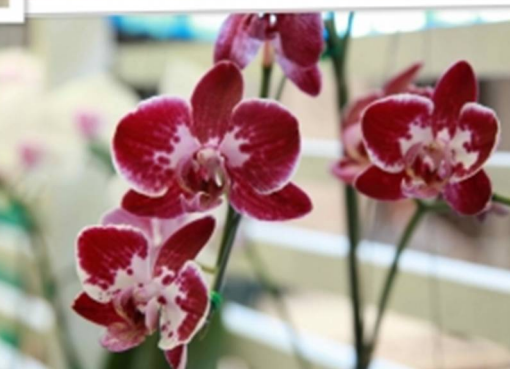
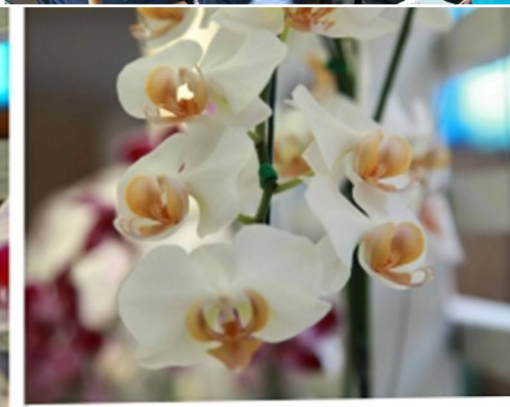

"...จนกว่าจะละ อัตตสัญญา ไม่นิ่ง นอน ยืน เดิน ไม่มีแขน ตา กระดูก เลือด ไม่มีอะไรทั้งหมด มีแต่ลักษณะสภาพธรรมที่กำลังปรากฏ จริงเมื่อไร ปัญญาสามารถที่จะละลาย วางการที่เคยยึดถือ ชันธ ๕ ว่าเป็นเรา ขณะนั้นจะรู้ได้ด้วยตนเองว่า ค่อยๆ คลาย..."

"...ขณะที่สติปัฏฐานไม่เกิด ขณะนั้นความคิดนี้จะปิดบังไม่ให้รู้ลักษณะของ
 ปรมาตมธรรมที่กำลังปรากฏ เพราะฉะนั้น ในขณะที่ผู้ที่เจริญสติปัฏฐานด้วยและกำลัง
 ฟังเรื่องของการเจริญสติปัฏฐานย่อมจะมีโอกาส มีปัจจัยที่สติจะเกิดระลึกได้ในขณะที่
 กำลังฟังนี้เอง ระลึกลักษณะของปรมาตมธรรมสลับกับความคิดนี้ก็ไ้เพราะฉะนั้น สติ
 ปัฏฐานเมื่อมีปัจจัยก็เกิดขึ้น ระลึกรู้สิ่งที่กำลังปรากฏ แม้เพียงเล็กน้อยก็รู้ว่าปรมาตม
 ธรรมกำลังสลับกับความคิด..."

"...เมื่อวานผ่านไปแล้ว พรุ่งนี้ยังไม่มาถึง วันนี้กำลังดำเนินไปอยู่ ในแต่ละวัน ๆ ที่ดำเนินไปนั้น ไม่มีใครช่วยเราได้เลยนอกจากว่าตัวเราจะสะสมการฟังพระธรรม ศึกษา พระธรรม อบรมเจริญปัญญา เป็นความเข้าใจถูก เห็นถูก ของตัวเราเอง เพิ่มพูนความ เข้าใจถูก เห็นถูก ไปตามลำดับ ถึงแม้ว่าวันหนึ่ง ๆ นั้นจะเต็มไปด้วยกิเลสหนาประการ ทั้งความติดข้องยินดีพอใจ ความโกรธชุนเคืองใจ ไม่พอใจ ซึ่งเป็นปกติของผู้ที่ยังมีกิเลส อยู่ก็ตาม ดังนั้น สิ่งที่เราควรมีเป็นอย่างยิ่งนั้น ก็คือ ความมั่นคง ที่จะฟังพระธรรม ศึกษา พระธรรม อบรมเจริญปัญญาต่อไป เพื่อขัดเกลากิเลส เพื่อความเข้าใจสภาพธรรมตาม ความเป็นจริง..."

(คัดจาก กระดานธรรมทัศน์นะ)

กราบเท้าบูชาคุณ ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ที่เคารพยิ่ง
ขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกๆ ท่านครับ

